

Het wetsvoorstel beoogt meer duidelijkheid, echte samenwerking tussen instellingen en instanties te bewerkstelligen, teneinde kinderen en ouders adequate en bereikbare hulp te verschaffen.

Dit is een streven dat een zeer lange historie kent. De Riaggs, Wet op de Jeugdhulp, het introduceren van 'regie-voerende' regionale Bureaus Jeugdzorg, de stelselwijziging, etc. hebben het probleem op geen enkele wijze verbeterd, integendeel.

Het beleid, de wetgeving, is te zeer gericht op de organisatie van de hulpverlening en te weinig op de inhoudelijke hardnekkigheid van de hulp, de inmiddels gegroeide 'angstcultuur' (o wee als een probleem aan de aandacht ontsnapt, er een -menselijke- fout wordt geconstateerd!), alsmede de defensieve bedrijfscultuur van de onderscheiden instellingen en instanties, inclusief gemeentes, provincies en rijk.

De zorgprofessionals ervaren onevenredig veel verantwoordelijkheid, lijden onder controle- en productiedruk, hebben een professie die inhoudelijk zeer wordt gedreven door non-specifieke factoren waar zij worden afgerekend op kwantiteit i.p.v. kwaliteit.

Ook het huidige voorstel is gedoemd te mislukken, omdat het voorbij gaat aan de kern van de zaak. Het schaarst zich daarmee in de rij der goedbedoelde vergeefse wetgeving. Jeugdzorg is uiterst ingewikkeld, cliënten zijn vaak laag gemotiveerd, het leggen van contact in met name multiprobleem situaties vereist geduld, support en een 'veilige' werkomgeving. Casemanagement, support, continuïteit, en realistische doelen zijn essentiëler voor het welslagen dan de ene na de andere organisatorisch en financieel gedreven stelselwijziging.

Zolang gestuurd wordt als ware de geestelijke gezondheidszorg en jeugdhulpverlening een productiebedrijf, dan vrees ik met grote vreze.

Het is noodzakelijk (laagdrempelig) casemanagement te waarborgen. Te zeer gaat het clientsysteem van de ene naar de andere instelling resp. behandelaar. Alle pogingen ten spijt is dit de afgelopen 40 jaar schrijnend gebleken en gebleven.

De instelling waar de (eerste) intake plaats vindt, dient gedurende het gehele behandeltraject, waar dan ook, verantwoordelijk te zijn, te coördineren en aanspreekbaar te zijn.

Consultatie van zorgprofessionals lijkt onvoldoende te zijn meegenomen in dit juridisch/bestuurlijk proces.